

Nro: 35.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken October 29-ik napján,
1807-ik észkendőben.

B é t s.

Felséges Urunknak ezen hónap' 26-kán estvére történt kívánt jó egészségben való visszazérkezése felől a' Bétsi Udvari Ujság is említést tévén, ígéretet tett egyszersmind arról is, hogy ő Felségének ezen Belső Austriai, Salczburgi, és Felső Austriai utazásáról bővebb tudósítást is fog kiadni, mellyel tehát akkor mi is szolgálhatunk a' M. Kurir' Olvasóinak.

Az eddig Béts vidékein kvártélyozott Lichtenkeini Hufzár Regimentje e. h. 26-kán itt menvén által Morva ország felé ezutánni szállásaira, 27-ikben ennek minden tisztjei Sakszoniai Albert ő Kir.

M m

Hertzezsége tífzi életére mentek, a' ki igen jó szívvel fogadta egy derék fölőstökömmel őket.

Nagy Britannia.

Az Ánglus Országglófszék kiadta egy Nyilatkoztatásban azon okokat, a' mellyek által a' Dánia ellen tétetett expeditzióra indittatott. Ezen egélfz Nyilatkoztatás ekképpen következik: — „

„Magának és egész Európának tartozik & Nagy Britanniai Felsége azzal, hogy azon indító okokat nyilvánvalósággal elő adja, a' mellyek & Felséget a' Báltikum tengeren tétetett lépésekre vették. —

„Ő Felsége ezen Nyilatkoztatásnak kihirdetetését csak egyedül azért halasztotta eddig, hogy azon reménség által tápláltatott, hogy tökéletes-ségre viheti a' Dánus Udvarral azt a' barátságos megegygyezést, a' melly ő Felségének leg első kívánsága és törekedése volt, a' melynek elérhetésiért akár melly fáradságot és áldozatot nem sajnállott volna, és a' mellyet még a' leg meghatározottabb ellenségeskedésnek szempillantataiban is szemei előtt forgatott. —

„Ha bár mi méllyen érezte is & F.ge ezen reménységének fűsibe lett menetelét, tsakugyan ezen esetben is vigasztalhatja magát azzal, hogy a' maga részéről semmit próbálatlan nem hagyott, hogy a' dolgoknak más kimenetelt adhasson. Midőn az ellen a' kegyetlen kénstelenség ellenpanaszol & F.ge, hogy egy olyan nemzet ellen kénfzerítettett ellenségeskedésre lépni, a' mellyel az egygyetértést és szövetséget megtartani igen valóóságosan kívánta volna, meggyőződve van & F.ge a'

felől, hogy tselekedetének elég mentségéül szolgálhat Europa' és a' világ' szemei előtt az a' parantsoló és elkerülhetetlen kötelesség, a' melly minden uralkodói kötelességek között leg első: hogy népének hátorság felől, a' meddig ideje van, gondoskodjék.

„Ő Felsége meghatározott módon való tudósítást vett vala affelől, hogy a' mostani Frantzia Uralkodó a' Holsatziai vidékeket fegyveres erő által el akarja foglaltatni, olly czéllal, hogy Nagy Britanniát a' száraz földel való minden szokott közösülés tsatornájától megfosztza, hogy a' Dánus Uj art a' Sund szorossának az Anglus kereskedés és hajózás előtt való bezárására rá vegye vagy kényszerítse, 's hogy végezetre a' Dániai tengeri erőnek a' Nagy Britanniára 's Irlandiára való ütésben, önnön magához hálznát vegye. Ő Felsége olyan külfökből vette volt ezen tudósítást, a' mellyeknek hitelt lehetett adni, 's ezen hitelben az ellenségnek tudva lévő és megújított nyilatkoztatásai, és több neutrális Státusok városaiknak és vidékeiknek elfoglaltatások, valamint szintén egy ellenséges seregnek a' Dániai határok mellett való öfzfze gyülekezésére valóságosan megtéetett készületek által, kétségen kívülvalóképpen mégerössített. — Azonban tsakugyan mind ezek mellett is el akarta ő F. ge hálasztani az azon eszközökhöz való nyulást, a' mellyeknek elővételeket ezen környülállások kívánták volna, mind addig, míg az ellenség, véghez vitt tselekedetek által ki nem mutatja a' maga plánumát, 's az által az egész világnak szeme eleibe nem terjesztődik, melly szükséges lett légyen

ezen eszközöknek elővételtesek. Valósággal el is halasztotta ő F. ge az ezekhez való nyúlást mind addig, valameddig csak a' veszedelemnek közeli- tésén kételkedni, avvagy csak leg kevesebbé re- mélleni lehetett azt, hogy Dánia a' maga erejéhez képeft az ellenségnek hathatósan ellene állhat, és arra hajlandósága is van. Hanem eleven emlékeze- tében volt ő Felségének, hogy a' Dánus Udvar, midőn az előbbeni hadakozásnak végződésekor Nagy Britannia ellen ellenséges egygyezésre bo- tsátkozván, azt a' neutralitást, a' mellyet An- glia mindenkor tiszteletben tartott, félbe szakasz- totta, mentségül ezt az okot hozta elő: hogy Dánia nintsen abban az állapotban, hogy egy ret- tenetes szomszéd ellenség' fenyegetődzéseinek, el- lenek állhasson. Ő Felsege nem tselekedheti, hogy az akkori veszedelemnek nagyságát, a' melly a' Dánus Udvarra határozta volt, hogy az az előtt csak 6 hónapokkal kötött egygyezését meg- szegje, a' Frantzia Birodalomnak azzal a' mostani meg nevedett tehetőségével özfize ne hasonlit- sa, a' mely Izerént ő az ijefztgetésnek most is ugyan azon principiumával élvén, Királyságokat vér- le lábai eleibe, és egész nemzeteket hajtászá- lója alá. |

„A' veszedelem most már éppen olyan közel, mint bizonyos vala. A' Holsatziába való bēütés- re rendeltetett tábor, már a' neutrális Hamburg megbántatott vidékein özfize gyülekezett vala; 's Holsatzia egyfzer elfoglaltatva lévén, ekkor See- landia szigete is Frantzia ország kezére jutott volna, 's az ott lévő Dánus hajós sereg is az ő szolgálatjára készen állott volna.

„Igaz ugyan, hogy egy Anglus hadi hajós sereg még találhatott volna egy útat magának a' Baltikum tengere, és ott a' Dánus hajós seregnek mozdulásait még egy ideig akadályoztathatta volna. Hanem az elzrendőnek azon része, a' midőn ezzel az előre való vigyázással élni tovább nem lehetett volna, közelgetett; mikor az ő F.ge hajós serege ezen tengert oda bizni, 's Frantzia országnak szad tettzésére hagyni kéntelenítettett volna azt, hogy egész bátorságban gyűjtheffe halomra azokat az eszközöket, a' mellyekkel Nagy Britanniának megtámadására készül. Még mostan is azonközben, midőn a' jelenvaló környülállásokra nézve elegendő bátorságot kívánni, kéntelen vala ő F.ge, 's a' midőn ezen bátorságnak tsak egygyetlenegy lehető zálogát a' Dánus hajós sereget kívánta, még ekkör is olyan feltétel ajánlással terjesztette ő F.ge ezen kívánságát a' Dánus Udvar' eleibe, hogy egyéb eránt akár melly feltételeket kész leszen elfogadni, a' mellyek az ő F.ge javát a' Dánus Udvar érzékenységeivel megegyeztetethetik.

„Dániára magára bizta ő Felsége, hogy tettzése szerént való feltételeket határozzon. Attól nem félhetett Dánia, hogy Frantzia ország meg haragszik réá azért, ha a' hajós seregeit Angliának által engedi, minthogy ő Felsége olly nagy tengeri erőt készítettett vala fel, hogy Frantzia ország erre nézve maga kéntelen lett volna jóvá hagyni azt, hogy Dánia a' maga hajós seregit elvitettetni megengedi, tudván, hogy a' nagy erőnek külömben is ellene nem állhat. Ellenben, ha valósággal ahhoz lett volna Dánia hozzá készülve, hogy

magát a' Frantzia' Országolszék kivánságainak el-
nek szegezze, 's önnön függetlenségét védelmez-
ze: erre ez esetre, tengeri és szárazon való, 's penz-
béli segedelmet, Europai hirtokaiért kezességet,
's kolonáira nézve bátorságot ígért ő Felsége, és
azt is meg ígérte néki, hogy ezen koloniáinak
terjesztésekben segítségül fognéki lenni.

„Hogy önnön tartományainak bátorságba va-
ló helyeztethetődések végett, illy módon kar-
dot huzni kellett ő F.gének, ezt valóságos szív
béli fájdalommal sajnálja. Hogy a' világ' jelen-
való állapotja és körülállásai olyan tulajdonsá-
guak, hogy azokat az eszközöket, a' mellyekhez
ő Felsége, önnön maga megtartatása végett folya-
modni kéntelenített, szükségessé tették, és igaz-
ságosoknak lenni nyilatkoztatják, ez egy olyan
valóság, a' mellyet ugyan ő Felsége igen saj-
nál, de semmi módon nem tehet rollok, és eze-
kért való felelettel nem tartozik. Ő Felségesok
ideig nem tett a' szünetlen való leg erőszakosabb
elnyomásnak eleibe, a' leg egyenesebb kiméllés-
nél. Hanem ezen kiméllésnek vagy türedelemnek
határai vannak! Minthogy azon tziel felől, hogy
az Európában uralkodó Hatalmasságok egy közön-
séges törvénytelen uralkodás alá vettetteffenek,
's a' félelem és erőszak által, országunk politikai
létele 's tengeri jussai ellen öfzsze szövetekezni kén-
telenítteffenek, nyilvánságosan vallás tétetik, és már
tsak eddig is igen hathatósan munkába vétetett:
erre nézve kéntelen vala ő Felsége, ezt a' nem
tsak magára hanem, és kivált azon Hatalmasságok-
ra nézve is, a' kikkel az ellenség mint eszközök-

kel akart élni, igen veszedelmes plánomot megelőzni.

„Eljött az ideje, hogy annak a félelemnek következeit, a melybe Frantzia ország a világ Hatalmasait helyeztette vala, Nagy Britannia olly nagy erőnek kiállítása által hárítsa - el, a millyenért ő hozzá a környülállásoknak terhes voltok kiált, és a mely a veszedelemnek nagyságához mérsékeltetett legyen.

„A Dániai Országlószék' részéről kiadatott hadhirdetés mellett is azonközben mindenkor ezen Országlószéktől fog annak meghatározása függeni, hogy folyni-kelljen-é a hadakozásnak a két nemzetek között, vagy ne. © Brit. Felsege mindenkor jobbnak fogja tartani a barátságos meg egygyezést. Ő F.ge nagyon ohajtja a kardot, a mellyet kivonni nagy kedvetlenséggel kénytelenített, hüvejébe dugni, és kész, Dánia 's a világ előtt megmútatni azt, hogy azt a lépést, a mellyet tett, egyedül csak azon kötelességből tette, a mellyel önnön országának bátorságba való helyzetetésére nézve tartozott. Semmi egyéb indító okra, semmi háfzonra, vagy nagyobbodásra való czélozásból nem kívánja az ellenségeskedést, azon kénytelenségnek határán túl folytatni, a mely azokat szülte. — „

„Költ a Westmünsteri Királyi palotában Sept. 25-kén 1807-ben.

A napokban mint bizentalan hírt úgy említették néhány külső levelek, hogy az Anglus sereg Buenos Ayres városát csakugyan elfoglalta volna. Miként eshetett ez meg, kivált azért nem

láthatták által az irók a' módját, hogy a' Spanyol és Ánglus seregek között készült Kapitulatzió szerint, az utólsóknak az egész Plata vize mejjékit oda kellett volna bizonyos és meghatározott napig hagyni. Későbbre pedig megint azt olvastuk volt némely tudósításokban, hogy az Ánglus sereg a' meghatározott napra nem hagyhatná oda azon környeket, minthogy addig a' Spanyolok sem telyesíthetnék ígértejeknek azon pontját, hogy az Ánglus foglyokat mind kiadják, minthogy ők azokat ezek közzül, a' kiket a' Buenos Ayres első elfoglaltatásakor fogtak volt el, a' tartomány belső részére, néhány száz mértföld távolságra küldötték volt bé. — Most egy Ujságlevélben, a' ki külömben nem minden költemént szokott felfogni, ismét ezt a' pár sort olvastuk ezen tárgy felől: — „Ha igazak a' Lisbonai tudósítások, Buenos Ayres városát tsakugyan a' Kapitulatzió mellett is ismét el kellett az Ánglusoknak foglalni.“ — Várjunk ezen hírre nézve bizonyosabb tudósítást.

D á n i a.

Az ólta, hogy ez a' hadakozás elkezdődött, Kiel városában egy ilyen nevű Ujságlevél jön ki: Dánia az 1807-ik éftendőben. Ebben ilyen nyomos hazafiui érzékeny kifejezésekből álló előadás jött ki: — „

„Tsakugyan kapitulála Koppenhága! Hadi hajós seregünk kiadódik az Ánglusoknak. A' tsapás megesék: hanem, akár melly fájdalmas lett legyen is ez, tsakugyan sokkal terhesebbeket szenvedett Dánia ennél az elmúlt időkben, még is

mind azokon győzedelmeskedett. Mitsoda időt ért volt Dánia Erik Cj ego d után? Mire jutott volt II-ik Waldemár alatt? Mire Erik Menved alatt? Mire III-ik Waldemár és Margaréth Királyné alatt? Mire I-ső Friedrich, III-ik Kresztely, 's IV-dik Kresztely alatt, az 1626 és 1627, az 1645 és 1944-ik esztendőekben. Mire III-dik Friedrich alatt az 1658-ik és 1659-ik esztendőben? Mekkora volt a' hadi hajós seregünk 1727-ben? nem volt több 9 hajónknál, ezek között is haszonvehetetlen volt kettő, pedig éppen ekkor fenyegetődzött ellenünk az Orosz Birodalom is. Az 1733-ik esztendőben alig volt egy fírázsa hajónk. Mi is fogunk megtartatást találni ott, a' hol eleink találtak, 's el fog jöni az idő, hogy szerentsés állapotunknak örvendhetünk. Eltökélt bátorság, ingadozás nélkül való álhatatosság, a' Királyhoz és Hazához viseltető kiölthatatlan szeretet által szerezték vízfíza öseink, a' mit elvesztettek volt, 's véres iparkodásaik által tették ismét boldogabbakká magokat. A' bátorság a' terhek alatt nevededik; a' hűség' próbaköve a' veszedelem; az állandóságot semmi szerentsétlenség meg nem gyengíti; a' hazaszeretet annál jobban lobog, mennél inkább fenyegettetik a' haza: a' melly előre botsátott színlések után itt következnek néhány történetek, a' mellyeknek valóságok felől senki nem kételkedhetik, és a' mellyek voltaképpen lefestik a' közönség előtt azt az ellenséget, a' ki nek ragadozó dühösségétől Dániának egygyik szép tartománya meg nem menekedhete, de a' melynek vízfízanyerésében 's erősebb fundamentom-

ra való helyheztesésében mi, a' mi bátorságunkat, hűségünket, alhatatosságunkat, és hazafszeretetésünket meg fogjuk mutatni. — „

„A' mi fő hadnagyunk S t o p h e n s Augustusnak közepé tájján elküldetett a' Koppenhágai Komendánsához Generálmajor Peymanohz a' Korona örökösétől egy irással, a' melly itt következik: — „

„Bár mi kedvétlen dolog légyen is képzelni azt, hogy Koppenhága az ellenségnek általadattathatik; és bár melly kevésbé félhetek is én ezen történetről, az alatt, mig az Ur Koppenhágai Komendáns lefzen: tsakugyan szükségesnek itéltem lenni minden esetre nézve tudtára adni a' Generális Urnak, hogy a' Király akarhatja és parantsolatja a' légyen, hogy ha — a' mitől az Isten örizzen — Koppenhágát az a' szerentsétlenség érné, hogy azt az ellenség meg találná venni, annak megvétettése előtt az Ur a' hajós sereget gyujtassa meg és égettesse fel; a' mely tekintetben ő F. g e két roszszak között a' kissebbet akarta választani; minthogy ő Felségére nézve valósággal kissebb veszedelem azt tudni, hogy hadi hajós serege felégettetett; mint az, hogy azt a' maga és országa ellenségének kezében tudja lenni, 's ez által olyan győzedelmi öröme szolgáltasson annak alkalmatosságot, a' melynek elszenvedhetésére egy Dánus alattvaló sem lehetne elégséges. “ —

„Ezen Hadnagy, minekutánna mindenmesterséget elkövetett volna, hogy az olálkodó ellenséges hajók között magát által lophassa, végezetre

kifzállott nagy ügyvelhajjal Seelandia partjára, és idegen ruhába öltözködve már csak másföld mértföldre vala Koppenhágától, a' midőn őtet egy ellenséges strázsa letartoztatván a' fő hadi szállásra vitte; hanem a' Printz levelét csakugyan semmivé tette vala megfogattatása előtt. Az ellenség kívánta, hogy adja elé a' nálla lévő leveleket, vagy leg alább mondja-még, hogy miben álljon a' réabizott követtség. Nem akorván Hadnagy Stephens, az ellenség' kívánságát teljesíteni, kinzással (tortúrával) is fenyegettetett ettől, hanem ez csakugyan megelégedett azzal, hogy őtte a' hajós sereghez gondviselés alá kiküldvén, a' tudva lévő szerentsétlen Kapitultzióig ott tartoztatta, a' melly idő alatt még Királyához és Hazájához viseltető hűségének és hitének megfegésével is próbálgatta őtet az ellenség, Anglus szolgáltnak válalására tsábitani. —

„Néhány száz emberek esvén katonáink közzül fogságra az ellenséghez, ezeket ő, minden bé vett hadi rendtartások minden emberei /érzékenység ellen azokra az ágyus tsajkákra ősztotta széllyel, a' mellyekkel hajóinkat megtámodta, a' mely által önnön embereinknek üdöklésekre kényszerített hennünket; és, fájdalom! még igen is igaz az, hogy ezen hazánkfiak közzül azon az Anglus hajón is találtattak néhányak, a' mely a' mi bombink által a' levegőbe felvettetett. —

„Azon bembik közzül, a' mellyeket a' hajókról vetettek bé a' városba az Anglusok, néhányak széllyel nem pattanván, megvisgáltattak, és az azok-

ban lévő töltés üvek darabokkal megelegyítette találtatott benne. Ez a' bombitöltésnek neme tulajdona az Anglusoknak; 's csak is az Anglusok által gyakoroltathatik, —

„Minden rangú, főbb és alsóbb Anglus tisztek között találatnak nemes érzékenységek, a' kik ennek a' Seelandia ellen való expedízióznak igazi oldalát tekintvén, ámbár telyesítik is az eleikbe adatott rendeléseket, de csakugyan jól érzik, mely rútt és alacsony dolog legyen ezen rájuk bízott expedízióznak véghezvitele. Az Admirális Gambier zászlós Kapitánva Sir Home Popham ellenben; éppen ellenkezőképpen gondolkodik.

„Már hajókra hordotta az Ellenség azon ostromkészületeit, a' mellyekkel Koppenhágát szorongatta, és a' mellyek között 76 olyan mozsárak találtattak, a' mellyek többire 100 fontos bombikat hanytak-bé, és a' mellyek között egy olyan találatott, a' melly a' rajtalévő irás szerént 4200 rőf távolságra vízi ezen vághetetlen nagyságú bombikat. Azon három Linea hajóinkat, a' mellyek még munka alatt voltak a' hajóépítőműhelyben, elkészüléseket nem várhatván, ölfizet fogja darabolni az ellenség.

Prusszia.

A' Memeli és Königsbergi Ujságokban két nevezetes tárgyaknak hivatalos módon való megczáfoltatások fordul elő, a' mellyeknek summás foglalatjok ennyiben áll: — „

„Königsbergből, Sept. 28-kán. Azok között a' sok hazug tudósítások között, a' mellyek

a' Tilsiti békefféges kötéstől fogva különbkülömb újságlevelekben találtattak, és költött vóltok megismeréteivén azután megczáfoltattak, elő fordúlt nevezetesen az is, hogy a' Prufzszus hadi sereg az ő ujj elintéztetése szerént ennekutánna 150,000 reguláris, és 300,000 tartományi (provinciális) katonákból fogna állani. Ez az egész tudósítás minden kidolgozott czifraságaival egyetemben tsupa költemény. Igaz ugyan az, hogy ő Prufzsziai Felsége a' maga fegyveres seregeinek ujj elintéztetéseket egy egyenesen ezen végre kinevezett Commissióra bizta — hanem minden józan okossággal felruházott ember által láthatja, hogy ezen Commissió munkájának tárgya, a' Prufzszus Státus erejének jelenvaló gyengesége mellett a' fegyveres seregeknek ilyen nagy számra való neveltetések telyességgel nem lehet, hanem sőt inkább annak kell ezen Commissió leg fontosabb iparkodásának lenni, hogy a' fegyveres seregek számának lejjebb való szállítatások által, miképpen kimélhessen meg mennél többet a' Státus-költségéből.

„Nem elből Sept. 28-kán. A' Tilsiti békefféges kötésnek megkészfülésétől fogva Prufzszianak állapotja felől felette sok féle hírek terjesztődnek-el, a' mellyekkel telyességgel nem egyéb-re lehet a' czélozás, hanem, hogy az öfzfzeengesztelődött Hatalmasságok között ujjabb idegenkedés gerjesztethessék, 's a' Prufzszus Udvar indulatja gyűlölséggé tétetődhessek. Az efféle költött híreket mind rosszába venni és megczáfolni nem könnyen lehet. Hanem a' midőn a' vakmerő bátorság annyira megyen, hogy költött Diplomai (követtségi) Akták készítettnek és hirdettetnek-ki : már ekkor

az Országlöszék tovább nem halgrthat. Külső országokon 's hihetőképben azokban a' Pruszizus tartományokban is, a' mellyek még a' Frantzia seregek által elfoglaltatva vannak, egy olyan költött Alkú botaáttatott kézrőlkézre, 'mint a' melly, Pruszizus és Anglus Biztosok által készittödvén és vitetvén tökéletheffégre, henne a' Pruszizus részről megigértetett volna a' Londoni Udvarnak, hogy az Anglus hajóknak a' Pruszizus kikötökellyekbe való béevezés ennekutánna is éppen úgy megengedödjne, mint eddig. Ez a' költött Alkú, valamint szintén más ehez hasonló hirdetemények, az 6 Pruszizus Felsége parantsolatjára, köiteményeknek és hazugságoknak lenni ezennel kihirdettettek. Hogy a' Prusziziai Országlöszék a' Tilsiti Kötésnek 27 ik tzikkelyét pontosan megtartani kívánja, bizonyitják a' Königsbergi Ujságban kiadatott 1-ső és 23-ik Septemberi rendelések, az eránt, hogy az Anglus hajók egy Prusziziai kikötöhelybe is bé ne botaáttafanak. Megintetik tehát a' közönség, hogy semmi ezen rendelésekkel ellenkező híreknek hitelt ne adjon. Kiadatott az 6 Kir. F.ige különös parantsolatjára. —

„Goltz (Minister) által.

E l e g y e s D o l g o k .

Arról az üstökös Csillagról, a' mellyet egy időtől fogva akár ki tsupa szemmel elég jól láthat esténként a' tizta egen, egész ujságleveleket töltenek a' közönséges irók: hanem mind ezek, a' mi kevés levelü árkasunkban sok Olvasóinkra nézve líkeretlenek lévén, most tsak a' következően.

dőket jegyezzük-fel ide, a' következő tudósításból — „

„Páris, Oktober 26 kán. Az üstökös tsillagokra való figyelmezést sok száz esztendőig el-mellőzték az emberek. Csak a' 15-ik század-tól fogva kezdtek őket a' tsillagvizsgálók különös figyelmetességre méltóztatni. Az 1472-dik esztendő-től fogva 1758-ig 41 üstökös tsillagot láttak. Az 1758-iktól fogva, a' mikor t. i. a' tsillagvizsgálásnak tudománya több kedvellőkre talált, a' folyó 1807-dik esztendőig leg alább 45 uj üstökös tsillagra találtak, de a' mellyek között egynél többet tsupa szemmel látni nem lehetett; a' többek csak a' jó néző tsők által voltak láthatók. Londonban Herschel és egy húga, Párisban Messier, Mechain és Bouvard voltak azok, a' kik a' magok leg nagyobb tökéletességre vitt néző tsők által az égen szünetlen búvárkodván, a' üstökös csillagok között leg többet feltaláltak. Messier 45-nek volt szemlélője, a' mellyek között maga 20-szat talált-fel.

Philadelphia-ból Aug. 24-kén. Az Anglusok olyan szeréntsések, hogy a' magok részekre tudták hódítani a' mi. Ámerikai Ujság és egyéb írónkat, a' kik már most az Anglus Ország-lófzéknek nyilvánvalómódon pártját fogván, a' leg elevenebb színekkel iparkodnak lakosainknak szeméik előtt azt a' vilzsa térithetetlen sok kárt lefesteni, a' mellyet az ő tengeri kereskedéssek vállalani fogná, ha az Anglusokkal való hadakozás elkezdődne. Leg nagyobb bajunk az, hogy hadi hajóink nintsenek; hajó építéshez kivántató fa, vas, kender és egyéb effélék' dolgában ugyan Észa-

ki Amérikának semmi fogyatkozása nintsen: de mi haszná: minden tudja melly sok idő és mestere ember kivantaffék tsák néhány hadi hajónak el készítésére; e' nem olyan könnyen esik, mint a' szárazon egy fegyveres seregnek kiállításá.

Hannoverából, Oktober 13-ikén. A' Fr. Császári telförzö sereg hirtelenséggel való parancsolatot veve, hogy innen, a' hol egy időtől fogva nyugszik, haladék nélkül induljon útnak. Paris, Boulogne, vagy Kassel felé fogja-e útját folytatni, még itt senki nem tudja — Hannovera tartományának jövődöbéli sorsa felől sem tudunk még eddig leg kissebb bizonyost is: hanem mint-hogy, mint ezt minden tudja, Napoleon Császár ezen tartomány felől még eddig semmi határozást ki nem hirdettetett, innen az a' reménség táplál sokakat közöttünk, hogy a' közönséges békeffég' alkalmazosságával még vizsgálja fogunk Angliának adattatni.

Amszterdámból ilyen újságot írtak Oktober 16-kán: — ~~Az itt lévő~~ Amérikai Konzul tegnap megint minden itt találtató Amérikai kereskedőket, hogy expeditzióikkal siessenek. — Megkérdeztetvén ezen siettetés oka felől a' Konzul úr, semmi további nyilatkoztatást nem tett a' dologról. Némely kifzalasztott szavaiból tsakugyan azt hozzák-ki azok, a' kik az egygyüt való befzélgetésen jelen voltak, hogy a' Frantzia ország és Eszaki Amerika között való ellenségeskedéseknek kiütésektől lehetni tartani, minthogy a' Fr. Császár meghatározott módon kívánja az Eszaki Amérikai Országólószéktől, hogy magát egyenesen vagy Anglia barátjának vagy ellenségének lenni nyilatkoztassa-ki.

P. D.